

— Какъ тъй? ме запита Чиляевъ, зачуденъ. За 20 дена 34 рубли?

— Толкова сѫ исхарчени, отговорихъ азъ кѫсо. Съ това се свърши сдаванието и приеманието отчетността и паричната часть на дружината.

Надвечеръ 2-а и 5-а дружини пакъ заеха мѣстата си на бивуака — на плоската възвишенностъ; 4 дружины се расположи на съверъ отъ стоманената батарея, а 1-ва дружина — при казармите на югъ отъ нея.

За прѣвъ всичкото врѣме, отъ като опълчението стоеше на шипченските височини, тѣзи вечеръ за пръвъ пътъ се взека прѣдпазителни, отъ нечакано нападение, мѣрки. Впрочемъ, до сега и нѣмаше нужда, тѣй като шипченскиятъ отрядъ, бѣше заобиколенъ отъ множество бѣжанци, които, въ случай на настѣплване на противника, непрѣмѣнно щѣха да произведатъ тревога и извѣстятъ отряда за това настѣпление. Та и самия противникъ се още не чуеше и невидеше. Цѣлия шипченски отрядъ се заобиколи съ авантюристка верига. Освѣнъ това, даде се и заповѣдь — за случай, ако противника настѣпи.

Когато се приеха прѣдпазителните мѣрки, ний почти всичките офицери отъ дружината, купомъ, оти дохме въ казармите — на посесето, при щабните на приказки, а най повече да се научимъ нѣщо по положително за противника. Оказа се, обаче, че тѣ толкова знаяха, колкото и ний. Всички бѣхме увѣрени въ едно и то е, че сме въ надвечерието на кърваво счекване. Тука се научихъ отъ офицерите, че 5-а дружина ходила на 4 Августъ въ Казанлѣкъ за брашно, продукти и други потребности за войската, и че сѫ биле взети разни платове, сукна и други, потребни за опълченците, прѣдмети. Рассказваха, че и офицерите тука не забравили себе си, мнозина отъ тѣхъ си навели кърпи, комашеви платове за ризи и др. Единъ отъ кадровите долни чинове докопалъ едно шице 2—3-ки триндафилово масло и, като незнайль какво е това, намазалъ си ботушите, които, разбира се, изведенѣжъ изгорѣли.